

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Suvac)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov)

DECIZIE

12 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan
Mariana Pitic

examinând recursurile declarate de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” și Lidia Plopa, reprezentată de către avocatul Parascovia Copacinschi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” în interesele Cooperativei de construcție a locuințelor nr.175 împotriva lui Iurie Plopa și Lidiei Plopa cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica”, Iurie Plopa și Lidia Plopa și a fost menținută hotărârea din 05 iunie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 10 mai 2018 SA „Termoelectrica” a depus în interesele CCL nr. 175 cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Plopa și Lidiei Plopa cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 175 din 19 ianuarie 2009, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire – SA „Centrala electrică cu termoficare nr. 2” din Chișinău, succesorul în drepturi al SA „Termocom”, în procedura falimentului) și CCL nr.175, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

A menționat că, CCL nr. 175 nu și-a executat obligația de plată, acumulând la 20 aprilie 2018 o datorie în mărime de 1009185,04 lei.

A susținut că, în urma consumului de energie termică, CCL nr. 175 a prestat servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, la toți proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ale

blocurilor locative gestionate, care, la rândul lor, au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite.

A relevat că, CCL nr. 175 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pârâții în vederea încasării datoriei pentru energia termică consumată în mărime de 7285,91 de lei, pentru perioada ianuarie 2013 – martie 2018, fapt ce o pune în imposibilitate de a achita creanțele față de SA „Termoelectrica”.

A invocat că, întru evitarea consecințelor prejudiciabile, este în drept să înainteze prezenta cerere de chemare în judecată conform prevederilor art. 598 și 599 din Codul civil.

A declarat că, conform informației din Registrul bunurilor imobile, pârâții sunt proprietarii apartamentului nr. xxxx.

A afirmat că, în baza contului personal deschis la CCL nr. 175 pe numele pârâților, aceștia au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

A notat că, conform informației despre achitarea serviciilor locativ-comunale, pârâții, pentru perioada ianuarie 2013 – martie 2018, au acumulat o datorie pentru energia termică consumată în mărime de 7285,91 de lei.

A precizat că, apartamentul pârâților este deconectat integral de la sistemul centralizat de încălzire și calculul plății a fost efectuat în temeiul pct. 8 din Condițiile deconectării/reconectării individuale de la sistemul de încălzire, Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002.

A relatat că, până la data depunerii prezentei cereri, pârâții nu au întreprins nici o acțiune în vederea stingerii datoriei pentru energia termică consumată.

A solicitat încasarea în mod solidar de la pârâți în beneficiul CCL nr. 175 a datoriei pentru energia termică consumată în perioada ianuarie 2013-martie 2018 în mărime de 7285,91 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 05 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea depusă de către SA „Termoelectrica” în interesele CCL nr.175 și au fost încasate în mod solidar de la Iurie Plopa și Lidia Plopa în beneficiul CCL nr. 175 datoria pentru energia termică consumată în perioada mai 2015-martie 2018 în sumă de 3647,81 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv. Au fost încasate în mod solidar de la Iurie Plopa și Lidia Plopa în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în sumă de 270 de lei și au fost încasate din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul lui Iurie Plopa și al Lidiei Plopa cheltuielile de asistență juridică în sumă de 250 de lei.

Prin decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de către SA „Termoelectrica”, Iurie Plopa și Lidia Plopa și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 21 februarie 2020 SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică și

emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la respingerea cerinței cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică din contul SA „Termoelectrica”.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică din contul SA „Termoelectrica”.

A menționat că, în cadrul judecării cauzei în instanța de apel, argumentele invocate de către SA „Termoelectrica” în susținerea poziției sale, au fost lăsate fără apreciere.

A susținut că, a omis instanța de apel să se pronunțe asupra argumentelor sale în partea ce ține de încasarea din contul său în beneficiul intimaților a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 250 de lei. Or, în conținutul deciziei recurate, acest argument nu se regăsește, instanța de apel limitându-se la expunerea poziției vis-a-vis de omiterea termenului de prescripție.

A afirmat că, în cererea de apel a invocat faptul că, prima instanță a aplicat eronat art. 96 alin. (1) CPC, deoarece din sensul normei de drept enunțate rezultă că, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 250 de lei urmau a fi încasate din contul CCL nr. 175, în interesele căreia a fost înaintată prezenta acțiune.

A relevat că, Curtea Supremă de Justiție, în Recomandarea nr. 11 din 01 noiembrie 2012, a statuat că, SA „Termocom” nu poate avea calitatea de reclamant în acțiunile privind încasarea datoriilor de la consumatorii finali din sectorul rezidențial, deoarece nu are încheiate contracte directe ca consumatorii de energie termică. Între acești subiecți - furnizor și persoane fizice consumatori finali lipsește legătura juridică și ca rezultat lipsește raportul material litigios, or, SA „Termocom” nu este titular al dreptului încălcat, iar gestionarul fondului locativ este titularul dreptului încălcat, care, la rândul său, poate avea calitatea de reclamant în litigiile cu persoanele fizice, care nu-și onorează obligațiile de achitare a serviciilor comunale. Recomandarea este suplinită cu Avizul consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la calitatea procesuală a SA „Termoelectrica” în exercitarea acțiunii oblice din 13 iunie 2016.

A invocat că, toate aceste argumente au fost lăsate fără apreciere de către instanța de apel, iar omisiunea comisă în acest sens a condus inevitabil la încălcarea drepturilor sale procedurale.

A declarat că, decizia contestată a fost emisă cu încălcarea evidentă a prevederilor Codului de procedură civilă.

A considerat că, instanța de apel nu a dat o apreciere probelor și argumentelor sale, nu a exercitat rolul activ în deslușirea corectă a raportului dintre părți și nu a acordat o analiză obiectivă argumentelor participanților la proces în limitele obiectului dedus judecării.

La 27 februarie 2020 Lidia Plopa, reprezentată de către avocatul Parascovia Copacinschi, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea integrală a acțiunii, cu încasarea taxei de stat la depunerea cererii de apel în sumă de 202,50 de lei și a taxei de stat la depunerea cererii de recurs în sumă de 150 de lei.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, întrucât instanța de apel a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material (a interpretat în mod eronat legea), a examinat superficial probele acumulate, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, circumstanțele cauzei nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, concluziile instanței, expuse în hotărârea contestată, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

A menționat că, încălcările admise au dus la soluționarea greșită a cauzei, aprecierea probelor de către instanțele judecătorești au fost arbitrare, iar erorile comise încalcă drepturile și libertățile fundamentale ale recurentului la un proces echitabil.

A susținut că, instanța de apel nu a examinat toate argumentele invocate în cererea de apel din 16 septembrie 2019, dar s-a limitat la reținerea generală și abstractă a concluziei precum că, soluția primei instanțe cu privire la admiterea parțială a acțiunii este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator și interpretarea justă a normelor de drept material.

A afirmat că, sunt neîntemeiate concluziile instanțelor judecătorești cu privire la temeinicia și veridicitatea cerințelor pretinse de intimat. Instanțele de judecată, în motivarea soluției sale, nu s-au pronunțat asupra temeiniciei încasării acestor datorii, n-au verificat și apreciat probele prezentate de intimat, nu au verificat credibilitatea acestor datorii, nu au apreciat, în mod egal, probele prezentate de către recurent.

A relevat că, la cererea de apel motivată au fost anexate copia scrisorii și a informației eliberate de ÎM „Infocom” despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către Iurie Plopa în perioada octombrie 2015 - februarie 2019, pentru alte litigii, importante pentru soluționarea prezentei cauzei.

A notat că, conform datelor din această informație, în luna noiembrie 2015, în rubrica „recalculări” a fost exclusă datoria pentru energia termică (încălzire) în sumă de 15902,25 de lei, iar în rubrica „datorii finale” a fost indicată suma de 3964,11 lei.

A invocat că, după luna februarie 2019, în datele totale, la poziția - energia termică (încălzire), în rubrica „recalculări” a fost indicată suma de 19866,36 de lei (cu semnul minus-), datorii pentru energia termică consumată de către Iurie Plopa și Lidia Plopa nu au mai fost indicate.

A mai invocat că, în scrisoarea nr. 693 din 05 aprilie 2019, semnată de directorul ÎM „Infocom”, Ion Mărgineanu, a fost indicat că, în luna decembrie 2015 CCL nr. 175 a trecut cu calculul pentru agentul termic la SA „Termoelectrica”, datoria de 3964,11 lei a trecut la ultima, însă instanțele judecătorești au interpretat eronat anume această mențiune.

A considerat că, prin mențiunea din scrisoarea enunțată se confirmă că, datoria în sumă de 3964,11 lei a fost decontată în pierderi furnizorului la SA „Termoelectrica”, iar consumatorii Iurie Plopa și Lidia Plopa nu mai au datorii pentru energie termică în sumă de 3964,11 lei.

A menționat că, în prezența a două informații controversate, eliberate de către ÎM „Infocom”, instanțele judecătorești nu au constatat și nu au elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, adică nu au stabilit cu certitudine informațiile furnizate de către ÎM „Infocom” referitoare la mecanismul

și procedura concomitentă de excludere și de sumare a plăților lunare curente calculate pentru lunile noiembrie 2015 - martie 2018 în mărime de 3647,81 lei, drept urmare, acestea fiind incluse în mod eronat în rubrica de datorii.

A afirmat că, instanța de apel nu a respectat dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin referința depusă la 20 mai 2020 SA „Termoelectrica” a solicitat de a considera recursul ca inadmisibil.

Prin referința depusă la 10 iunie 2020 Iurie Plopa și Lidia Plopa, reprezentați de către avocatul Parascovia Copacinschi, au solicitat respingerea recursului declarat de către SA „Termoelectrica” și menținerea deciziei instanței de apel în partea contestată.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 22 iulie 2020 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

La 07 august 2020 Lidia Plopa, reprezentată de către avocatul Parascovia Copacinschi, a declarat recurs suplimentar, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii, cu încasarea din contul SA „Termoelectrica” a taxei de stat la depunerea cererii de recurs în sumă de 150 de lei și a taxei de stat la depunerea cererii de apel în sumă de 202,50 de lei și restituirea recurentei în întregime de către Serviciul Fiscal de stat, prin intermediul Trezoreriei Centrale, a taxei de stat achitată de către aceasta în plus, în sumă de 150 de lei.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile întemeiate și care urmează a fi admise cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la 19 ianuarie 2019, între SA „Termocom”, în prezent SA „Termoelectrica”, în calitate de furnizor și CCL nr. 175, în calitate de consumator, a fost încheiat contractul de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 175, prin care furnizorul s-a obligat să asigure livrarea energiei termice consumatorului până la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță a rețelelor termice cu parametrii agentului termic conform regimului de

temperatură și hidraulic de la sursele de producere a energiei termice, iar consumatorul s-a obligat să asigure plata la timp de către subconsumatori.

De asemenea, s-a constatat că, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, apartamentul nr. xxxx, care se află la balanța CCL nr. 175, aparține cu drept de proprietate lui Iurie Plopa și Lidiei Plopa (f. d. 10).

Conform extrasului din contul personal nr. 1031, în apartamentul enunțat, donat cu încălzire autonomă, domiciliază Iurie Plopa și Lidia Plopa.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată în interesele CCL nr. 175, SA „Termoelectrica” a solicitat încasarea în mod solidar de la Iurie Plopa și Lidia Plopa în beneficiul CCL nr. 175 a datoriei pentru energia termică consumată în perioada ianuarie 2013-martie 2018 în mărime de 7285,91 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, încasând în mod solidar de la Iurie Plopa și Lidia Plopa în beneficiul CCL nr. 175 datoria pentru energia termică consumată în perioada mai 2015-martie 2018 în sumă de 3647,81 de lei, în rest respingând acțiunea ca fiind depusă tardiv. Totodată, a încasat în mod solidar de la Iurie Plopa și Lidia Plopa în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în sumă de 270 de lei și din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul lui Iurie Plopa și al Lidiei Plopa cheltuielile de asistență juridică în sumă de 250 de lei.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelurilor declarate de către SA „Termoelectrica”, Iurie Plopa și Lidia Plopa, a ajuns la concluzia netemeiniciei acestora, menținând hotărârea primei instanțe, pe care a considerat-o întemeiată și legală.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, consideră că, soluția dată de către instanța de apel este pripită.

Astfel, în conformitate cu art. 130 alin. (1) și (2) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanță judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 373 alin. (1), (2) și (5) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs constată că, contrar acestor prevederi, instanța de apel, judecând apelul, a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare.

La caz, se reține că, instanța de apel, menținând hotărârea primei instanțe, a concluzionat că, prima instanță corect a încasat în mod solidar de la Iurie Plopa și Lidia Plopa în beneficiul CCL nr. 175 datoria pentru energia termică consumată în perioada mai 2015-martie 2018 în sumă de 3647,81 de lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, Iurie Plopa și Lidia Plopa, reprezentați de către avocatul Parascovia Copacinschi, depunând cerere de apel motivată, a anexat la aceasta răspunsul ÎM „Infocom” nr. 693 din 05 aprilie 2019, din care rezultă că, în luna decembrie 2015 CCL nr. 175 a trecut cu calculul pentru agentul termic la SA „Termoelectrica”. Datoria de 3964,11 lei a trecut la ei (f. d. 138).

De asemenea, Iurie Plopa și Lidia Plopa, reprezentați de către avocatul Parascovia Copacinschi, au mai anexat la cererea de apel motivată și informația cu privire la sumele calculate și achitate la serviciile locativ-comunale pentru apartamentul nr. 34 din str. Nicolae Milescu-Spătarul,7, mun. Chișinău (f. d. 139-141).

În conformitate cu art. 372 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă acestea respectă prevederile art. 119¹ alin. (2), dacă acestea nu au fost reclamate de către prima instanță la cererea participanților la proces sau dacă au fost restituite în mod nejustificat de către prima instanță.

În conformitate cu art. 119¹ alin. (2) CPC, proba care nu a fost prezentată în condițiile alin.(1) nu va mai putea fi administrată pe parcursul procesului decât în cazul în care: participantul a fost în imposibilitate de a prezenta proba în termen; administrarea probei nu duce la întreruperea ședinței.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, instanța de apel, la examinarea cauzei, nu a dat nicio apreciere clară acestor probe și nici nu a dispus restituirea acestora.

Astfel, argumentul invocat de către recurenta Lidia Plopa, reprezentată de către avocatul Parascovia Copacinschi, precum că, nu are datorii pentru energia termică, a rămas fără răspuns. Or, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar, de asemenea, obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (speța Fomin contra Moldovei, hotărârea CEDO din 11 octombrie 2011).

În contextul dat, instanța de recurs relevă că, cele descrise incontestabil indică la o examinare superficială a cauzei, fără a intra în esența litigiului apărut în speță.

Ca urmare, în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant

al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

În speță, prezintă relevanță și faptul că, folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestuia, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care, este diferită de la caz la caz.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile, de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și, reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admit recursurile declarate de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” și Lidia Plopa, reprezentată de către avocatul Parascovia Copacinschi.

Se casează integral decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” în interesele Cooperativei de construcție a locuințelor nr.175 împotriva lui Iurie Plopa și Lidiei Plopa cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Nina Vascan

Mariana Pitic